

Sang
om
Chikago store Ildebrand
den 8de og 9de Oktober 1871

**Mel. Mit elskte Frankrig. dig Farvel jeg byder. Eller: Der er et Land, dets Sted er høit
mod Norden**

1. Historien kan ei opvise Mage
I atten hundred Aar til saadan Brand
Som man var Vidne til i disse Dage,
Den trodsed al Modstand og Strømme Vand:
Thi Flammehavet blev af Stormen jaget,
Fra Gud mod Nord som en dæmonisk Magt;
Det lød som Torden, gnistred, knaged, braged,
Og tyve tusind Hus blev ødelagt.

2. Ak! Hundred Tusind Mennesker husvilde
Det er for selve Tanken grueligt
Og Massen lever nu af Gaver milde;
Men, Gud ske lov, Amerika er rigt!
Fra mange Steder kommer hjælp i Masse
Af Mad og Klæder til Nødlidende –
Gud trøste den uhyre Arbeidsklasse!
Snart kommer Vintren kold og bidende.

3. To hundred otti Tusind Sjæle leve
Endnu i Stadens skaante Vesterdel,
Og femti Tusind om i Landet stræve? ('sræve' sic)
At søge Slægt og Venner, Brød og held –
Og *** dem den store Nød og Klage
Om Tusinder som før har Lykken havt.

Gud trøste Alle i Ulykkens Dage,
Og styrke dem med Mod og Virkekraft!

4. Chikago! Man din Aske nu begræder –
I Støvet sank din Herlighed og Glands!
I Syd og Nord paa din Ruin man træder,
Hvor før var Mangt som fryded Sind og Sands;
Hvor før var Overflod af Mad og Drikke -
Der beder man om Brød og Drikkevand –
Thi Ildens Tunger graadig alt fik slikke –
Dit Tab min Pen kun lidt beskrive kan.

5. To Millioner Bushels hvede brændte,
Og femti Millioner Lumber-Fod
Og otti Tusind Tons af Kul antændte,
Som brænder end trods Vand i Overflod –
Halv Hundred Millioner Dollars Læder,
Og andre Varer i uhyre Skok
Men meget faar man nu fra andre Steder;
Men meget trenger nu den store Flok.

6. Chikago! Kjæmpestad blant Unionens Steder!
Du var som et Vidunder i vort Land;
Fra Øst og Vest, fra Syd og Nord din' Glæder
Og Lykke lokked Mange til din Strand.
Nu strømmer man fra dig til andre Steder;
Med haab om Lykke eller Levebrød -
Til Afsked mange sukker, sørger, græder,
Og frykter hart for Vintersorg og Nød.

7. Chikago! O, du har dog mange Brave,

Som viser sympati for deg, din Nød,
Til fattige uddeles mange Gaver,
Til Hungrige uddeles meget Brød,
I mange Kirker på din Vesterside,
Er Betbel, Sygehus og Fattighjem,
Hvor Mænd og kvinder, som Guds Engle blive,
Opvarter Alle, som vil søge dem.

8. Chikago! O du har dog mange Venner
Som hjælpe kan og vil i denne Nød
Fra mange Steder, hvor man Nøden kjender,
Forsendes Pengehjælp til Hus og Brød;
Og Tusinder tiltrænger saare Huset,
Snart kommer Vintren streng og kold og lang.
Man haaber snart faaa ryddet op i Gruset
Og Tusind Hænder er alt sat i Gang.

9. Gud se i Naade ned til den Ulykke,
Som rammet har vor Stad i denne Tid!
Ak! saare Mange haardt den monne trykke,
Forspildt er Manges mangeaarlig Flid!
Gud hjælpe dem, som hjælpen nu vil søge –
Gud trøste dem som han kun hjælpe kan –
Gud lønne dem, som Hjælpen vil forøge –
Gud se i Naade til vor Stad og Land!

10. Man haaber at Chikago vil sig reise,
Som Phønix af sin Aske skjøn og skjær!
Man haaber snart se Staden atter kneise
Som Kjæmpen på den vestre Himisphær –
Man haaber Folket frygter Herrens Domme,
At Straffen følger Synderen i Hæl.

Guds Naade evig følge skal de Fromme!

Han gav og tog, lovsyng Immanuel!

En måned etter Brannen

11. Nu har man atter reist en Masse Hytter,
Og Huse på den nys afbrændte Grund,
Og Tusinder Husvilde glad indflytter,
Og takker Gud for Ly og rolig Blund;
Men ak, det bliver haardt i Vintertiden,
For dem, som er opfødt i Lykkens Skjød
Og værre om Fortjenesten blir liden,
Og de maa mangle Klæder, Kul og Brød.

12. Thi Rygtet om Chikago "Storebranden",
Har lokket mange Fremmede derhen;
Thi mange Penge tjenes der med Haanden –
Og dobbelt Murere og Tømmermænd –
Men Kalken fryser snart, og haardt er Gruset,
Og gaar det sent – saa bliver "Basen" vred,
Men Vintren jager snart dem ind i Huset –
Og naar det bliver fuldt – gaar Lønnen ned.

13. Men endnu vrimler der som Myretuer
Paa Huse og Ruiner fjærnt og nær –
Mens faldefærdig Mure staar og truer
Enhver som vover komme dem for nær –
Det er et* blandet Syn af Sorg og Glæde (*te, sic).
At se den Kamp mod Skjæbnens haarde Slag,
Og mangt et følsomt Hjerte Øiet væder,
Ved Mindet om Chikagos Fire-Dag

14. Stor sorg det er blandt Venner og blandt Frænder

Som tabte mange i den store Brand,
Og mange Lig er fundne som man kjender,
Og mange som man ei gjenkjende kan –
To hundrer fandt sin Død i Flammehavet,
kun Hundred og ti gjenfundne er,
Og Resten blandt Ruiner er begravet,
Begrædt af Slægt og Venner, fjærnt og nær.

15. Ak! Gruelig er alle de Ulykker
Som rammet har Amerika i Aar! -
Tillands og Vands og Mange haardt det trykker,
Og mange liden Bod for Skaden faar,
Thi Assurancesvig og faa Procenter,
Er Dagens Thema blandt det arme Folk.
Gud styrke dem, som hjælp fra ham nu venter,
Gud signe den som er i Nød en Tolk*

Tromsø. Trykt i G. Kjeldjeths Bogtrykkeri (U. å).